

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La pregària dels sants

Ens trobem ja a les portes de l'inici del Jubileu Ordinari de 2025. El papa Francesc, per ajudar-nos a preparar-nos espiritualment per a aquest esdeveniment tan important, ha volgut que dediquem aquest any a reflexionar sobre la pregària. És per això que, seguint les indicacions del Papa, el Dicasteri per a la Nova Evangelització ens ha regalat uns preciosos *Apunts* que ens ajudaran a pregar amb alegria i esperança.

En aquest sentit, el P. Paul Murray, en el número quatre d'aquests llibrets, ens proposa un viatge apassionant, ens acosta a l'experiència de pregària de quatre sants*. Els sants ens poden semblar persones extraordinàries, amb una experiència de pregària inabastable. Tanmateix, ells també van aprendre a pregar. També van passar per moments de dubte i dificultat. No obstant això, en els moments més difícils van reconèixer la seva fragilitat i van demanar ajuda a Déu amb humilitat.

Sant Agustí, en la seva famosa obra *Confessions*, ens mostra un cor inquiet que busca Déu enmig d'una vida marcada per la feblesa i el pecat. En un moment decisiu de la seva existència, sant Agustí va sentir una veu de nen que li deia: «Agafa això i llegeix». Immediatament, va agafar les Sagrades Escripures i va començar a experimentar el poder transformador de la pregària. Certament, pregar pot canviar la nostra vida i guarir les ferides més profundes del nostre interior.

Sant Tomàs d'Aquino és conegut per la profunditat dels seus estudis teològics i filosòfics. Tanmateix, quan resa, ho fa amb gran senzillesa. En les pregàries que va escriure, sant Tomàs es presenta com un home senzill, pecador, que resa pels pobres, per aquells que estan perduts i deseparats, com ovelles sense pastor (cf. Mt 9,36). Sant Tomàs ens recorda que tots som captaires de l'amor de Déu, i ens anima a dirigir-nos a Ell amb confiança.

Santa Teresa d'Àvila va tenir durant bona part de la seva vida serioses dificultats per pregar. No podia concentrar-se i es veia assaltada per pensaments que eren com «cavalls desbocats». Malgrat això, santa Teresa no va deixar mai de pregar. Santa Teresa ens ensenya a no abandonar mai la pregària. Encara que en moments de foscor ens sembli que pregar no serveix de res, la pregària sempre ens acaba portant a bon port.

Finalment, aquest llibret del P. Paul Murray es refereix a santa Teresa de Lisieux que explicava en els seus escrits, amb bon humor i sinceritat, que, quan buscava mètodes per pregar, això li provocava mal de cap. Teresa va aprendre a parlar a Déu amb confiança i senzillesa. És per això que a *Història d'una ànima* defineix la pregària com una senzilla mirada dirigida al cel, un crit d'agraïment i d'amor, tant enmig del patiment com enmig de l'alegria (C 25r).

Benvolguts germans i germanes, demanem als sants que siguin els nostres mestres de pregària. Ells també van ser persones fràgils que van intentar seguir el Senyor enmig de les adversitats. Que ells ens il·luminin i ens acompanyin en el nostre camí cap a la casa del Pare.

* Accediu al llibre del P. Paul Murray sobre experiències i aprenentatges de sants cèlebres en el següent enllaç:
<https://haciaeljubileo.com/el-viaje-en-dios/>

ENTREVISTA

Aprender a decidir bé

LAURA RIUS

Hi ha trets socioculturals contemporanis que estan afeblint la capacitat humana de decidir. Posar de relleu el paper transformador que les decisions tenen en l'itinerari vital de tot ésser humà, a partir del procés ignasià per a fer una bona elecció, és l'objectiu del seminari «Algunes claus espirituals per a decidir bé», que impartirà a Cristianisme i Justícia els dies 22 i 29 d'octubre i 5 i 12 de novembre la responsable d'EIDES (Escola Ignasiana d'Espiritualitat), Laura Rius.

En què consisteix el procés ignasià per a fer una bona decisió?

Essencialment, a posar en joc la totalitat de la pròpia persona, de manera que aquesta pugui adonar-se i elegir allò que més l'ajuda. Es basa en una visió positiva, clau, en el temps convuls en què vivim: la persona té un sentit; la metodologia està al seu abast i integra enteniment, afectivitat, emocions, cos; la decisió configura l'itinerari personal i la manera d'incidir en el món.

Per què la fe pot jugar un bon paper, en aquest sentit?

Sens dubte, la fe, entesa com a confiança existencial, té un paper essencial. De manera explícita es veu clarament en el cas del cristianisme, perquè et posa en contacte amb un Déu que se't comunica, dona senyals, et capacita i en Jesús et mostra el camí. També es pot dir a la inversa: una elecció decisiva sobre la pròpia persona suposa sempre una fe existencial, indiferentment de la seva formulació.

Per què el curs pot ajudar en la nostra vida cristiana?

El que aporta el curs és bàsicament consciència de la realitat personal i del procés que capacita per prendre decisions que fan real el sentit de la pròpia vida. La vida cristiana sovint queda confinada a certs moments quan en realitat és una manera d'estar en el món. El curs ens suggereix com donar forma a aquesta manera d'estar.

Oscar Bardají i Martín

DOMUND

«Aneu i convideu tothom a la festa»

La paraula que Jesús va repetir als seus deixebles: «ANEU...», hauria de ressonar avui més que mai a les nostres oïdes i al nostre cor, i escoltar com ens va dient a cadascú personalment: «ANEU I CONVIDEU TOTHOM A LA FESTA».

Jesús es va sentir sempre com enviat del Pare i va testimoniar, amb la seva vida, la Bona Nova salvadora per a tota la Humanitat. I ara ens envia a tots nosaltres a convidar els uns als altres a la gran festa de la salvació.

Tenim les nostres mans la millor eina per fer-ho: la Fe. Fe en Déu Pare Creador, en Déu Fill Salvador i amb Déu Esperit Sant, que enforteix aquesta fe i ens empeny per actuar.

La gran festa de viure la fe ens dona la plenitud de la vida. La fe fa que ens sentim immersos en Déu, en el seu Amor i en l'amor als germans. Aquesta fe, l'hem rebut gratuïtament i, com una font d'aigua fresca que brolla del nostre cor, hauria d'escampar-se per tot el món.

Jesús ens ha passat a nosaltres, com en una cursa de relleus, el testimoni, perquè els seus amics i següents

continuem a la terra la seva tasca evangelitzadora, amb la certesa que no estarem mai sols: «Jo estaré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Les paraules de Jesús: «Aneu i convideu tothom a la festa», la gran festa de viure la fe, ens ha d'omplir de joia. Quan algú dona un encàrrec a un altre, vol dir que se'n refia. Hem pensat que Déu es refia de nosaltres?...

Jesús ha posat a les nostres mans la feina dissenyada pel Pare, començada en el món per Ell, que nosaltres i les generacions futures hem de continuar. Heus aquí la nostra tasca, la tasca dels que som enviats i a la que avui, dia del Domund, hem de prestar una atenció especial, dirigida a ajudar, amb la pregària i l'almoïna, els nostres missioners, que són l'avançada de l'enviament de Jesús a terres llunyanes.

SIGUEM GENEROSOS AMB LA NOSTRA PREGÀRIA I APORTACIÓ ECONÒMICA, ENVERS ELS GERMANS, PERQUÈ TOTS PLEGATS POGUEM VIURE EL GOIG DE LA FESTA DE LA FE, QUE ENS FA FELIÇOS I DONA SENTIT A LA VIDA.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Aire de primavera», también en otoño

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la Catequesis de la Audiencia General del pasado día 18, el Papa quiso compartir algunas vivencias del viaje apostólico realizado recientemente a Asia y Oceanía. Según manifestó allí se encontró con comunidades que dan testimonio de una Iglesia en salida, una Iglesia viva y alegre. De cada una de ellas, enalteció sus virtudes y testimonios. Es de agradecer a Dios esta riqueza.

Nos podemos detener en un pequeño detalle, pequeño por su sencillez, pero grande por su riqueza humana y espiritual. Al evocar su recuerdo de Timor Oriental, destacó el Papa que allí la Iglesia es un instrumento de paz y reconciliación, llamada a promover la relación entre fe y cultura. Señaló que es un pueblo joven que, aun probado por el sufrimiento,

no deja de sonreír. Es magnífico este detalle. «Sobre todo, —decía el Santo Padre— me impresionó la belleza de ese pueblo: un pueblo probado pero alegre, un pueblo sabio en el sufrimiento. Un pueblo que no sólo genera muchos niños —¡había un mar de niños, tantos!— sino que les enseña a sonreír. Fue muy hermoso ver la sonrisa de los niños». De aquel lugar señaló el Papa que ¡respiró «aire de primavera»!

A la Virgen de la Alegría, venerada en nuestra diócesis, le rogamos nos dé la fuerza de la alegría y el testimonio de la sonrisa.

Con esta sencillez podemos colaborar en que la Iglesia crezca por «atracción», como decía sabiamente Benedicto XVI. ¡Con «aire de primavera»!

DELEGATS DIOCESANS DE CATALUNYA

Lectures de la missa diària i santoral

14. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / SI 112 / Lc 11,29-32]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr. Sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dimarts [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. **Mare de Déu de la Bonanova.** Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadesa.

16. ■ Dimecres [Ga 5,18-22 / SI 1 / Lc 11,42-46]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor. Sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dijous [Ef 1,1-10 / SI 97 / Lc 11,47-54]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107). Sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Divendres [2Tm 4,10-17a / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics. Sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

19. ■ Dissabte (□ Terrassa) [Ef 1,15-23 / SI 8 / Lc 12,8-12]. Mare de Déu de la Salut, patrona del bisbat de Terrassa. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador. Santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXIX de durant l'any (lit. hores: la setm.) [Is 53,10-11 / SI 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45 (o bé: Mc 10,42-45)]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferència a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, ¿què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria / com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. En tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí, un home correngué, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, ¿què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: «¿Per què em tractes de bo? De bo, només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: "No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare". El li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove». Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi». Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se'n anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla, que no pas que un ric entri en el Regne de Déu». Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «¿I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot».

Llavors Pere és posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vos». Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'Evangelí han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna».

Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

Salmo responsorial (89)

R. *Sáncianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sáncianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,12-13)

Hermanos: La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás en honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico.

Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¿Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo».

Pedro se puso a decirle: «Ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casas y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».

COMENTARI

Les riqueses, sovint ens esclavitzen

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Dins del nostre ambient social ens podem catalogar com a persones riques, pobres, de classe mitjana... Famílies que van fent, i poden adquirir i gaudir de moltes coses que es troben a les nostres botigues.

La nostra societat de consum ens empeny a comprar i a gastar en moltes coses que ens són útils i ens afavoreixen, però també, en d'altres que no ho són tant. És important escollir bé allò que ens convé i pot afavorir-nos. Com a cristians que volem ser, ens cal plantejar-nos una qüestió molt important: «Quina orientació i sentit volem donar a la nostra vida? Quina creiem que ha de ser la nostra relació amb les persones més pobres i desvalgudes? Com els podem ajudar?»

Un home ric va preguntar a Jesús: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?». Jesús li va respondre: «ja saps els manaments», i els hi anà explicant. Aquell home va respondre: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove». Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi». Aquesta resposta el contrarià i se'n anà molt trist, perquè era molt ric. Jesús digué als seus deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu!».

Amb el poc o molt que puguem tenir, no podem viure com a rics i d'esquena als més necessitats. No podem contribuir a crear una societat que no comparteix, que el seu Déu és el diner, que no estima, que és egoista, que s'ha quedat esclavitzada pel seu propi benestar i no és capaç de veure i atendre res més que els seus propis interessos.

Des de la nostra particular situació, preguntem-nos: què faig per ajudar els altres?, en què demostro que els estimo i soc capaç de compartir?

Donar el que ens sobra no és caritat, és un deure de justícia. Cal aprendre a donar allò que nosaltres també necessitem; cal aprendre a compartir.

De tant en tant preguntem-nos, davant el Senyor: què comparteixo? I a qui ajudo? Podria fer alguna cosa més?

AGENDA

16a Jornada teològico-didàctica de l'ISCR. El proper dilluns, 14 d'octubre, a les 8 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la missa i assistirà a la 16a Jornada teològico-didàctica de l'ISCR: Psicologia i vida cristiana. A l'IESE Campus Nord. (c/ d'Arnús i de Garí, 3-7).

Curs de formació per a mestres de religió a l'ISCREB. El proper dilluns, 14 d'octubre, s'iniciarà el curs a l'Institut de Ciències Religioses de Barcelona. Aquest curs es realitzarà en línia. En les sessions sincròniques, es fomentarà la reflexió crítica i la participació activa dels alumnes. A més, es proporcionaran materials i recursos addicionals a través del Moodle de l'ISCREB. Aquest curs està adreçat a docents d'infantil i primària, i els permetrà adquirir les habilitats necessàries per dissenyar situacions d'aprenentatge significatives per a l'aula de religió. Per a més informació: c/e secretaria@iscreb.org i tel. 934 541 963.

Parròquia de Santa Teresa de Jesús. El proper dimarts, 15 d'octubre, a les 20 h, Mons. Javier Vilanova Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la missa amb motiu de la Festa de Santa Teresa. (c/ del Llobregós, 130).

Parròquia de Santa Dorotea. El proper dimecres, 16 d'octubre, a les 16.45 h, taller d'oració i vida, segons el mètode del Pare Ignacio Larrañaga. Per a més

Inauguració del Curs Acadèmic 2024-2025 de l'ISCREB

El proper dilluns, 14 d'octubre, a les 19 h, inauguració del Curs Acadèmic 2024-2025 de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB). La sessió també es podrà seguir en línia, a través del seu canal de YouTube. El professor Xavier Pallàs, reconegut impulsor i director de l'Escola de Campaners de la Vall d'en Bas, serà l'encarregat de pronunciar la lliçó inaugural amb el tema: «El llenguatge de les campanes a Catalunya». La ponència ens endinsarà en la història i el significat dels tocs de campana, un element clau del paisatge sonor dels nostres pobles durant segles. Amb la modernització, els tocs han perdut la seva diversitat i riquesa, fet que ha portat la Generalitat de Catalunya i la UNESCO a declarar-lo Patrimoni Cultural i Immaterial. L'acte tindrà lloc al Seminari Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

informació: Tel. 603 474 580. (c/ de Santa Dorotea, 5).

Presentació del llibre: La nostra història, la meva joia. El proper dijous, 17 d'octubre, a les 18.30 h, presentació del llibre *La nostra història, la meva joia*, de Mn. Josep Hortet Causachs. Amb la participació de Maria Guarch, Centre de Pastoral Litúrgica (CPL); Josep M. Domingo, prevere; Blanca Aznar, membre de l'Acció Catòlica obrera (ACO) i Josep Hortet, autor. Els ingressos generats per la venda del llibre es destinaran a la Fundació Mans a les mans, obra social iniciada fa 20 anys a la parròquia de Mare de Déu de Port.

Jornades 2024 de Justícia i Pau. Des de divendres 18 fins al diumenge 20 d'octubre, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, participarà en les Jornades 2024 de Justícia i Pau, a Mallorca. La trobada porta per títol «Diàlegs per la pau. Drets humans en un món globalitzat».

47a Assemblea Regional de Catalunya - Renovació Carismàtica Catòlica. Els dies 19 i 20 d'octubre, se celebra una nova Assemblea Regional sota el lema: «Jo soc la llum del món» (Jn 8,12). Predica: Carmen Luisa Martín (predicadora carismàtica RCCE). Serà al Col·legi Amor de Déu (c/ del

Teide, 27). Cal portar la Bíblia. Per a més informació: tel. 653 759 387 i c/e: renovacioncarimaticabarcelona@gmail.com.

Tren Missioner a Montserrat. El proper dissabte, 19 d'octubre, se celebra la 2a edició de la Trobada del Tren Missioner, a Montserrat. Aquesta iniciativa, impulsada per Cristians Sense Fronteres i amb més de 30 anys d'història, torna a Catalunya de la mà i el treball conjunt de les delegacions de Missions de les diòcesis amb seu a Catalunya, i el suport dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense i de l'Abadia de Montserrat, en el marc de la celebració del seu Mil·lenari. Podeu trobar tota la informació al web: <http://www.csf.es/tren-missionerdomund-2024>.

Celebració del Dia Mundial de les Missions. El proper diumenge, 20 d'octubre, se celebra una nova jornada del Dia Mundial de les Missions. Enguany sota el lema «Aneu i convidau a tots a la festa» (cf. Mt 22,9). Aquest lema, ajuda els cristians a sentir-se també missioners: acompanyant la tasca dels missioners.

50è aniversari de l'OBA. El proper diumenge, 20 d'octubre, a les 11 h, Mons. Javier Vilanova Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la Missa amb motiu del 50è aniversari de l'OBA, a Sant Andreu de la Barca.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

La oración de los santos

Nos encontramos ya a las puertas del inicio del Jubileo Ordinario de 2025. El papa Francisco, para ayudarnos a prepararnos espiritualmente para este acontecimiento tan importante, ha querido que dediquemos este año a reflexionar sobre la oración. Es por ello que, siguiendo las indicaciones del Papa, el Dicasterio para la Nueva Evangelización nos ha regalado unos preciosos *Apuntes* que nos ayudarán a orar con alegría y esperanza.

En este sentido, el P. Paul Murray, en el número cuatro de estos pequeños libros, nos propone un viaje apasionante, nos acerca a la experiencia de oración de cuatro santos*. Los santos nos pueden parecer personas extraordinarias, cuya experiencia de oración es inalcanzable. Sin embargo, ellos también aprendieron a orar. Ellos también pasaron por momentos de duda y dificultad. Sin embargo, en los momentos más difíciles reconocieron su fragilidad y pidieron ayuda a Dios con humildad.

San Agustín, en su famosa obra *Confesiones*, nos muestra un corazón inquieto que busca a

Dios en medio de una vida marcada por la debilidad y el pecado. En un momento decisivo de su existencia, san Agustín oyó una voz de niño que le decía: «Toma y lee». Inmediatamente, tomó las Sagradas Escrituras y comenzó a experimentar el poder transformador de la oración. Ciertamente, orar puede cambiar nuestra vida y curar las heridas más profundas de nuestro interior.

Santo Tomás de Aquino es conocido por la profundidad de sus estudios teológicos y filosóficos. Sin embargo, cuando ora, lo hace con gran sencillez. En las oraciones que escribió, santo Tomás se presenta como un hombre sencillo, pecador, que reza por los pobres, por aquellos que se encuentran perdidos y desamparados, como ovejas sin pastor (cf. Mt 9,36). Santo Tomás nos recuerda que todos somos mendigos del amor de Dios, y nos anima a dirigirnos a Él con confianza.

Santa Teresa de Ávila tuvo, durante buena parte de su vida, serias dificultades para orar. No podía concentrarse y se veía asaltada por pen-

samientos que eran como «caballos desbocados». Pese a ello, santa Teresa no dejó jamás de orar. Santa Teresa nos enseña a no abandonar nunca la oración. Aunque en momentos de oscuridad nos parezca que orar no sirve para nada, la oración siempre nos acaba guiando a puerto seguro.

Finalmente, este pequeño libro del P. Paul Murray se refiere a santa Teresa de Lisieux, que explicaba en sus escritos, con buen humor y sinceridad, que cuando buscaba métodos para orar, esto le causaba dolor de cabeza. Teresa aprendió a hablar a Dios con confianza y sencillez. Es por ello que en *Historia de un alma* define la oración como una sencilla mirada dirigida al cielo, un grito de agradecimiento y de amor, tanto en medio del sufrimiento como en medio de la alegría (C 25r).

Queridos hermanos y hermanas, pidamos a los santos que sean nuestros maestros de oración. Ellos también fueron personas frágiles que trataron de seguir al Señor en medio de las adversidades. Que ellos nos iluminen y nos acompañen en nuestro camino hacia la casa del Padre.

* Accede al libro del P. Paul Murray sobre experiencias y enseñanzas de santos célebres en el siguiente enlace:

<https://haciaeljubileo.com/el-viaje-en-dios/>